

ת"פ 30952/04/15 - מדינת ישראל נגד עומר חסן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 יוני 2016

ת"פ 30952-04-15 מדינת ישראל נ' חסן(עציר)
בפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה: מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד דפנה יבין

הנאשם: נגד
עומר חסן (עציר)
על-ידי ב"כ עו"ד עבד אבו-עמאר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדותיו של כתב אישום מתוקן המחזיק 13 אישומים, בעבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16, הטרדה מינית, מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו ומעשה מגונה תוך שימוש בכוח, והכל כפי שיפורט בהמשך.

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקון כתב האישום בלבד, מבלי שהצדדים גיבשו הסכמה באשר לעונש, ובהקשר זה - טען כל צד על פי טעמו.

עובר לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הופנה הנאשם לשירות המבחן על מנת שייערך תסקיר בעניינו.

אסקור להלן את עובדות האישומים השונים.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. **על פי עובדות האישום הראשון**, ביום 9.4.15 בסמוך לשעה 12:00, הגיע הנאשם כשהוא רכוב על אופניים לצומת חולון, שם הייתה באותה העת הקטינה נ.ג. ילידת 2001 (להלן - נ.ג.). הנאשם פנה אל נ.ג. ואמר לה: "יש לך פנים יפות", ירד מהאופניים, חיבק את נ.ג. בניגוד לרצונה, שאל אותה אם יש לה

עמוד 1

חבר, ונישק אותה ללא הסכמתה ובכוח על שפתייה. בסמוך לכך, אחז הנאשם את נ.ג בידה, והיא בתגובה ביקשה ממנו שיניח לה. נ.ג הצליחה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם והתרחקה ממנו בהליכה מהירה, אולם הנאשם נסע אחריה ואמר לה: "איך הייתי מזיין אותך" בעודו נוגע באיבר מינו. בסמוך לכך, נגע הנאשם בישבנה של נ.ג ללא הסכמתה.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-345(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(5) + 5(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1988 (להלן - **החוק למניעת הטרדה מינית**).

על פי עובדות האישום השני, ביום 9.4.15, בסמוך לשעה 12:40, הגיע הנאשם כשהוא רכוב על אופניים לרחוב הלוחמים בחולון, שם הייתה באותה העת הקטינה **מ.ר** ילידת 1999 (להלן - **מ.ר**). הנאשם פנה אל מ.ר ואמר לה: "את מאוד יפה", שאל אותה אם יש לה חבר וסיפר לה שהוא חדש באזור והגיע מהעיר חיפה. בהמשך, נגע נ' בישבנה של מ.ר, ללא הסכמתה.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-345(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 8.4.15, סמוך לשעה 11:00, הגיע הנאשם כשהוא רכוב על אופניים לרחוב ההסתדרות בחולון. אותה עת, הלכה ברחוב **ש.ג** ילידת 1990 (להלן - **ש.ג**). הנאשם פנה ל-ש.ג ואמר: "אפשר להתחיל איתך?" ומשלא נענה, הציג את עצמו כ"אלכס" ושאל את ש.ג לשמה. בסמוך לכך, התקרב הנאשם ל-ש.ג, אחז בישבנה ובחזה של ש.ג ללא הסכמתה ונגע בעצמו, תוך שאמר: "תראי מה את עושה לי, עומד לי".

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה באדם ללא הסכמתו, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 8.4.15, בשעה 11:05 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם רכוב על אופניים לרחוב גולומב בחולון בו הלכה באותה עת, **ל.א** ילידת 1995 (להלן - **ל.א**). הנאשם פנה ל-ל.א ושאל את ל.א: "איזה רחוב זה?" ו-ל.א. השיבה "רחוב גולומב". בהמשך, הציג את עצמו הנאשם בפני ל.א כ"ליאור מחיפה". ל.א ניסתה להתרחק מהנאשם והנאשם אמר ל-ל.א שהיא יפה וביקש את מספר הטלפון שלה. בסמוך לכך, התקרב הנאשם ל-ל.א ונגע בישבנה ללא הסכמתה. ל.א הדפה את הנאשם והכתה אותו בעורפו, והנאשם בתגובה, עזב את המקום רכוב על האופניים וצעק לעברה: "זונה".

הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(5) + 5(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית.

על פי עובדות האישום החמישי, ביום 5.4.15 בשעה 21:45 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם רכוב על אופניים אל בניין ברחוב נחמיה בתל-אביב. אותה עת, הגיעה אל הבניין **ר.א** ילידת 1995 (להלן - **ר.א**). הנאשם ניגש אל **ר.א** תוך שאחז בידית דלת הכניסה לבניין, מנע את כניסתה פנימה ושאל אותה: "פה זה נחמיה?". **ר.א** השיבה בחיוב ונכנסה לבניין. בהמשך, נכנס הנאשם אל הבניין וצעק אל **ר.א**: "פה זה נחמיה? את בטוחה?" ובעוד **ר.א** במעלית ואמר לה "את כוסית, את יודעת? ראיתי כבר מבחוץ", ומנע בידו את סגירת דלת המעלית בבניין, נכנס אליה, ואמר ל-**ר.א**: "אני אלכס, שלום, מה השם שלך?", **ר.א** אמרה את שמה והנאשם נישק אותה על לחיה, ללא הסכמתה. **ר.א** אמרה לנאשם כי היא מוכרחה ללכת והנאשם השיב לה: "עומד לי, את יודעת" תוך כדי שהוא נוגע באיבר מינו. בהמשך, הרים הנאשם את שמלתה של **ר.א** פעמיים, כשהוא אומר לה "את כוסית עומד לי"; הנאשם המשיך למנוע מדלת המעלית להיסגר, תוך שהוא נוגע באיבר מינו.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה תוך שימוש בכוח לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, ובעבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(5) + 5(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית.

על פי עובדות האישום השישי, ביום 5.4.15 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם בריצה אל לובי בניין ברחוב קדושי קהיר בחולון ואחז בדלת הכניסה בטרם נסגרה. אותה עת, הייתה בלובי הבניין ע.ס ילידת 1995 (להלן - **ע.ס**) אשר המתינה למעלית. הנאשם פנה ל-**ע.ס** ואמר לה: "את יפה, יש לך גוף יפה, את גבוהה ורזה". בהמשך שאל אותה: "איזה בניין זה?". משהגיעה המעלית ונפתחה בקומת הכניסה, נכנסה **ע.ס** לתוך תא המעלית תוך כדי שהנאשם החזיק את דלת המעלית וממנע מהדלת להיסגר. בהמשך, אמר הנאשם ל-**ע.ס**: "מה הייתי עושה לך" והתרחק לאחר ש-**ע.ס** סימנה לו שיחדל ממעשיו. בסמוך לכך, שב הנאשם במהרה, פתח את דלת המעלית, התקרב ל-**ע.ס** ונגע באיבר מינה של **ע.ס**, ללא הסכמתה מעל בגדיה, ותוך כדי שנגע באיבר מינו ואמר לה: "עומד לי בגללך, מה הייתי עושה לך".

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה באדם שלא בהסכמתו לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, ובעבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(5) + 5(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית.

על פי עובדות האישום השביעי, ביום 4.4.15 בשעה 23:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם במהירות אל לובי בניין ברחוב רבינוביץ' בחולון ותפס את דלת הכניסה בטרם נסגרה. אותה עת, הייתה בלובי הבניין **ל.ס** ילידת 2002 (להלן - **ל.ס**) אשר המתינה למעלית. הנאשם פנה ל-**ל.ס**, שאל את **ל.ס** מה מספר הבנין ברחוב, והיא השיבה לו ובעודה נכנסת למעלית אמר לה הנאשם: "איזה חמודה את", נכנס בעקבותיה למעלית ונישק אותה בכוח על שפתיה, ללא הסכמתה, בעודו מחזיק את דלת המעלית ומונע מהדלת להיסגר. בתגובה למעשיו, בעטה **ל.ס** בנאשם וצעקה לעברו, והנאשם ברח מהמקום.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בכוח, בקטינה מתחת לגיל 16, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השמיני, ביום 4.4.15 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל לובי בנין ברחוב רבינוביץ' בחולון ותפס את דלת הכניסה לבנין בטרם נסגרה. אותה עת, הייתה בלובי הבנין **א.א.** ילידת 1998 (להלן - **א.א.**) אשר המתינה למעלית. הנאשם פנה ל-**א.א.** ואמר לה: "את יפה, את מוצאת חן בעיניי את גרמת לי לזקפה" תוך שהצביע לעבר איבר מינו והורה ל-**א.א.** להביט על איבר מינו. **א.א.** נכנסה למעלית והנאשם נכנס למעלית, חיבק את **א.א.** וניסה לנשקה ללא הסכמתה והיא בתגובה הסתירה את פניה בידיה ומנעה ממנו לנשקה. **א.א.** ניסתה להרחיקו ממנה, דחפה אותו והחלה לבכות. תוך כדי כך, נגע הנאשם בחזה של **א.א.** ובאיבר מינה מעל בגדיה, והכל ללא הסכמתה. **א.א.** סובבה את גבה לכיון הנאשם והוא בתגובה נגע בישבנה ללא הסכמתה. בהמשך התיישבה **א.א.** על רצפת המעלית כשהיא בוכה ומכווצת, הנאשם קילל אותה "כוסאמק" ועזב את המקום.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו, לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום התשיעי, ביום 4.4.15 בשעה 22:20 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם רכוב על אופניים לרחוב ויצמן בחולון. אותה עת, הלכו ברחוב **ד.פ.** ובתה **מ.פ.** קטינה ילידת 2002 (להלן - **מ.פ.**). הנאשם פנה ל-**ד.פ.** ואמר לה: "יש לך ילדה יפה", **ד.פ.** השיבה לו שהיא ילדה קטנה והוא השיב לה שהיא "מגודלת". הנאשם שאל מה מספר הבית בו הן גרות. בסמוך לכך ומבלי ש-**ד.פ.** שמה לב, ליטף הנאשם את גבה של **מ.פ.** ולפת בחוזקה את ישבנה ללא הסכמתה. **מ.פ.** נבהלה ובכתה והנאשם נסע מהמקום.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום העשירי, ביום 27.3.15 בשעה 18:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל לובי בנין ברחוב כ"ט בנובמבר בחולון. אותה עת, הגיעה ללובי הבנין **נ.פ.** ילידת 1998 (להלן - **נ.פ.**) אשר שוחחה בטלפון והחלה לעלות במדרגות לביתה. הנאשם פנה ל-**נ.פ.** ושאל אותה: "היכן זה רחוב כ"ט בנובמבר 29?" ובתגובה ביקשה **נ.פ.** לעלות לביתה והנאשם עצר בעדה, ואמר לה כי הוא חדש באזור וכי שמו "אלכס מחיפה". בהמשך, החלה **נ.פ.** לעלות במדרגות והנאשם ניגש מאחוריה, משך את ידה, אמר לה כי הוא מעוניין להכירה וביקש את מספר הטלפון שלה. **נ.פ.** השיבה לנאשם כי היא אינה מעוניינת, אולם הנאשם המשיך ועקב אחריה עד לפתח ביתה. סמוך לכך, בעוד **נ.פ.** מנסה לפתוח את דלת ביתה, חיבק אותה הנאשם, נגע בישבנה ללא הסכמתה, וברח מהמקום.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

על פי עובדותיו של אישום אחד-עשר, ביום 12.3.15 בשעה 21:50 או בסמוך לכך, עקב הנאשם כשהוא

רכוב על אופניים אחר **א.ב** ילידת 1998 (להלן - **א.ב**) יחד עם חברותיה, בהגיען ללובי בניין ברחוב אהרון גלעדי בחולון ונכנס בעקבותיהן אל תוך הבניין. בסמוך לכך, נכנסו א.ב וחברותיה למעלית, הנאשם התקדם לעברן עד לפתח המעלית, מנע, בידו ובגופו, מדלת המעלית להיסגר, והכניס את ידו ונגע בגופה ובישבנה של א.ב בלא הסכמתה, לעיני חברותיה אשר נכחו במעלית כאמור.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה באדם ללא הסכמתו ותוך שימוש בכוח, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

על פי עובדותיו של אישום שניים-עשר, ביום 7.3.15 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם רכוב על אופניים, אל לובי בניין ברחוב נס ציונה בחולון. אותה עת, הגיעה ללובי הבניין **נ.א** ילידת 1999 (להלן - **נ.א**). הנאשם פנה ל-**נ.א**, ואמר לה "איזו יפה את", שהוא חדש באזור ושמו "אלכס מחיפה". **נ.א** אמרה לו שהיא אינה מעוניינת לשוחח עימו, אך הנאשם המשיך לשוחח עימה, הפציר בה לקחת את מספר הטלפון שלו, ו-**נ.א** סירבה. בסמוך לכך, הגיעה **נ.א** לדלת הלובי של הבניין, הנאשם נכנס אחריה עד לפתח המעלית, עמד בסמוך ל-**נ.א** ואמר לה: "עמד לי עכשיו הזין". **נ.א** נכנסה למעלית והנאשם החזיק את דלת המעלית ומנע ממנה לעלות. הנאשם אמר ל-**נ.א** שהיא "כוסית" ושאלה אם היא בתולה.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(5) + 5(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית.

על פי עובדותיו של אישום שלושה-עשר, ביום 2.1.15 סמוך לשעה 13:30, הגיע הנאשם רכוב על אופניים לרחוב הבעל שם טוב בחולון, שם הייתה באותה עת **א.א** ילידת 1997 (להלן: **א.א**). הנאשם פנה ל-**א.א**, הציג עצמו כ"ליאור מחיפה", תוך שהושיט את ידו לעברה כמעוניין ללחוץ את ידה, והציע ל-**א.א** לקחת ממנו את מספר הטלפון שלה. **א.א** השיבה בתגובה כי יש לה חבר והיא אינה מעוניינת בכך. בסמוך לכך, הנאשם הניח את אופניו בצד הדרך ונישק את **א.א** בלחיה, ללא הסכמתה. בתגובה, אמרה **א.א** לנאשם: "מה אתה עושה? אני שומרת נגיעה, אני דתיה", והנאשם השיב תוך שהוא מחייך: "רק אנחנו רואים", וציין בפניה כי יש לה ריח טוב ונישקה שוב, ללא הסכמתה.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 22.12.15 עולה כי הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, אך התקשה לפרט את הרקע להתנהגותו והמניעים למעשיו. שירות המבחן התרשם כי במצבו של הנאשם נשקף סיכון גבוה לביצוע עבירות מין נוספות ויתכן כי שילובו במסגרת טיפול ייעודי ארוך טווח לעברייני מין, בו

יוכל לפתח אמון ולהיפתח באופן גלוי יותר יאפשר לסייע בהפחתת הסיכון במצבו, אך בהעדר חלופה טיפולית בקהילה שיכולה לתת מענה, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר בפועל אשר ייתן מענה של הגנה על הציבור מפני מעשיו של הנאשם. עוד יצוין כי במסגרת תסקיר שירות המבחן מיום 4.5.16 היה נכון שירות המבחן לבחון את התאמתו של הנאשם לקליטה במרכז "התחלה חדשה" המעניק טיפול לעברייני מין.

חוות דעת קרמינולוגית שהוגשה מטעם ההגנה

4. מחוות הדעת, שנערכה על ידי גב' דנה קייזר וגב' מעין דבש דוידוביץ עולה כי הנאשם בן להורים גרושים, נחשף לאלימות בבית ואמו הייתה נוהגת לברוח ולהשאיר אותו ואת אחיו עם אביו. הנאשם היה מפחד מאביו ובורח מהבית. הנאשם החל לגמגם מגיל צעיר כתוצאה מקשיים רגשיים שחווה, התקשה להתרכז בלימודים (סיים 10 שנות לימוד) ובהמשך ניכר קושי להשתלב במסגרות תעסוקה ולשמור על יציבות. יחד עם זאת, לא ניתן לומר כי התנהגות הנאשם הייתה אנטי סוציאלית, בוודאי כאשר מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי ועבר התמכרות. לנאשם עיסוק אובססיבי במין, במסגרתו שהה שעות וימים מול המחשב תוך שהוא עסוק בתכנים פורנוגרפיים, אשר עלולים לגרום לתפיסות מוטעות ולהוביל לנטייה לאגרסיביות מינית. צריכת תכנים פורנוגרפיים בהיקף המתואר עלול להפוך להתמכרות שעם הזמן הופכת להיות מרכז עולמו של המכור. התרשמות עורכות חוות הדעת כי מאפייניה של ההתמכרות למין וההשלכות החמורות של התמכרות למין דומות להתמכרויות אחרות ולכן הנאשם זקוק לטיפול ייעודי הן לתחום העבירות שביצע והן להתמכרות למין. הנאשם מביע חרטה על מעשיו וניתן לזהות אצלו עיוותי חשיבה אשר אפשרו לו לנטרל את מצפוניו בעת ביצוע העבירות. הנאשם נמצא בזוגיות מזה כארבע וחצי שנים והרושם הוא כי זוגתו מהווה גורם תמיכה חיובי עבורו וממנה שואב כוחות לשינוי דרכו, הנאשם הביע רצון להשתתף בהליך טיפולי על מנת להבין את הגורמים שהובילו למעשיו, להפחתת עיוותי החשיבה והעלאת המודעות לקשייו וכן רצונו לעשות ככל שביכולתו להימנע מהישנות מעשיו. להערכת כותבות חו"ד, האינטרס הציבורי במקרה זה מחייב מציאת מסגרת שיקומית, אינטנסיבית, ארוכת טווח ובלתי מתפשרת. ענישה ללא טיפול, לא תסייע במניעת עבירות עתידיות.

5. מעדותה של גב' קייזר בבית המשפט עולה כי הנאשם עמד באבחנה של התמכרות מינית. הוסבר כי תופעת ההיפר סקסואליזציה היא תופעה פיזיולוגית שמאופיינת בעליה ברמת הטסטוסטרון ומטופלת תרופתית. צוין כי במהלך הראיון חזר הנאשם מספר רב של פעמים על רצונו להשתלב בהליך ונראה כי ככל שהמצוקה גבוהה יותר, כך עולה בהתאמה הסיכוי שיירתם לטיפול גובר. עוד צוין כי הנאשם אינו סובל מסטייה מינית או משיכה מינית סוטה והרושם הוא כי לא היה תכנון לפגיעה יותר חמורה מזו שבוצעה. מדובר בעברייני מין, המאופיין בתהליך עבירה שחוזר על עצמו ברוב המקרים עם אלמנטים התמכרותיים, וקיים קשר בין האלימות אותה חווה בתור ילד לבין הגמגום והתוקפנות המינית שלו.

הצהרות נפגעות העבירה

6. **הצהרת הנפגעת ש.ג. מיום 20.12.15 (אישום שלישי):** מאז המקרה, פוחדת להסתובב ברחובות, להיות לבד, תמיד מסתכלת שאין מישהו מאחוריה והתחילה לפחד להתקרב לאופניים. לאחר המקרה הלכה לטיפול פסיכולוגי וזאת מכיוון שהייתה בחרדות ולא ישנה בלילות.

הצהרת הנפגעת ל.א. מיום 21.12.15 (אישום רביעי): מאז המקרה, פחדה להסתובב לבד (אפילו למרחקים קצרים) וסבלה ממצבי רוח. נפגשה עם נציגה מיחידת "מהות" שמטפלת בנושא הטרדות מיניות במסגרת צה"ל אך העדיפה לא לפנות לטיפול פסיכולוגי ולהמשיך באורח חיים רגיל.

הצהרת הנפגעת ר.א. מיום 23.12.15 (אישום חמישי): כתוצאה מהמקרה לא יכולה לישון לבד, לא ללכת לבד ברחוב, כל אדם נראה לה חשוד. היא לא מסוגלת להיכנס לבנינים לבד אלא בליווי פיזי או טלפוני, היא מלאת פחד שמישהו עוקב אחריה. עולה רק במעלית וזאת כיוון שמפחדת שמישהו אורב לה בחדר מדרגות. מפחדת מרוכבי אופניים. לאחר המקרה לא הצליחה להירדם ונזקקה לטיפול פסיכולוגי. חשה עצבנות וחוסר שקט. מרגישה שלמקרה היה השפעה רבה על חייה.

הצהרת הנפגעת ע.ס. מיום 25.12.15 (אישום שישי): מאז המקרה מפחדת ללכת ברחוב מבלי לחשוד באנשים ומשתדלת ללכת עם גז מדמיע ביד. מרגישה שנפלה קורבן לאדם שלא יכול לשלוט בעצמו וחדר למרחב הפרטי שלה, הנאשם גרם לה לתחושת חוסר אונים, היא לא ידעה למה לצפות, הרגישה שהיא בדו קרב ולא יכלה להוריד את עיניה ממנו. הפחד שהיא הרגישה מלווה אותה וימשיך ללוות אותה, היא חושדת באנשים עוד לפני שהיא מכירה אותם. מרגישה שנעשה לה עוול וכי הנאשם צריך לרצות תקופת מאסר.

הצהרת הנפגעת א.א. מיום 24.12.15 (אישום שמיני): כתוצאה מהפגיעה לא יכלה ללכת לבד ברחוב או להיות לבד ליד בניין מגורים ובמעלית בה התרחש האירוע. למחרת האירוע הייתה אמורה ללכת לראיון עבודה אליו לא הלכה כי הייתה צריכה ללכת להגיש תלונה במשטרה והיא לא טרחה להעביר את הראיון ליום אחר בגלל מצב הרוח הרע שנגרם לה עקב התקיפה.

טעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה, עו"ד יבין, התייחסה בטעוניה המפורטים לחומרת המעשים, להיקפם, לטכניקות בהן נקט הנאשם, למקומות בהם בוצעו העבירות, לזהות הקורבנות, לגילן (לעיתים המאד צעיר) ולתחושות האימה והחרדה שחוותה כל אחת מהן.

התובעת התייחסה לפגיעת הנאשם בערכים המוגנים: הגנה על שלמות גופן ונפשו של הנפגעות במקרה זה ובפרט הקטינות; האוטונומיה של הנפגעות על גופן; האפשרות להלך חופשי ברחוב באופן בטוח וללא מורא; ביחס לעבירות של הטרדה מינית - הגנה על כבוד האדם שנפגע עקב ההשפלה והביזוי במעשיו של הנאשם.

הודגש כי יש לראות במעשים ככאלה שבוצעו בתעוזה, שכן אלה בוצעו בנוכחות אנשים נוספים שעמדו בסמוך, או כשהיה סיכוי גבוה שייקלעו למקום אזרחים אחרים. נטען כי חלק מהעבירות בוצעו תוך שימוש באלימות או תוך יצירת אווירה מאיימת, וכי הנאשם השתמש באופניים חשמליים כדי להתקרב בקלות למתלוננות וגם על מנת להימלט מהמקום במהירות.

באשר לנתוניו של הנאשם - נטען כי מדובר במי שהתקשה לאורך חייו להשתלב במסגרות, הודה אך התקשה להסביר את מניעיו, ועל כן אין לחשוף את הציבור לסיכון הנשקף ממעשיו ויש להטיל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

התובעת סברה כי יש לראות את מעשיו של הנאשם כאירוע אחד נוכח מבחן הקשר ההדוק בין המקרים, ועתרה לקביעת מתחם הנע בין 9 שנות מאסר ל-13 שנות מאסר, ולהטיל עונש מתאים שאינו משקף את הרף התחתון של המתחם.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד אבו-עאמר, הדגיש את נתוניו של הנאשם המצדיקים, לשיטתו, נקיטה בהליך טיפולי עוד טרם גזירת הדין או לחילופין, הטלת עונש קל באופן משמעותי מהעונש לו עתרה התובעת. כך הוסבר כי הנאשם צעיר, בן 32, נעדר הרשעות קודמות, אשר הודה בחלקים משמעותיים מהמיוחס לו כבר בתחנת המשטרה, ובהמשך - מסר הודאה מלאה בבית המשפט. נטען כי אין מדובר בעבריין שביצע עבירות במשך שנים, שכן מסכת האירועים תחומה בפרק זמן של שלושה חודשים, וכי כאשר בוחנים את המעשים באופן ספציפי, מתבקשת מסקנה כי מדובר בעבירות מין מהרף הנמוך. הסניגור התייחס לנתוניו המורכבים של הנאשם, למצוקות שחוה בילדותו, לקשייו השונים מאז, למצוקתו הנפשית, לקושי המאפיין את תקופת מעצרו, לפרצי הבכי, לבקשת העזרה ולאמפתיה כלפי הקורבנות. הוסבר כי הנאשם זועק לטיפול, על פי חוות הדעת הקרמינולוגית זקוק לטיפול, וכי המסגרת המוצעת יכולה ליתן מענה ראוי גם לצורך בהגנה על הציבור.

דין והכרעה

אירוע אחד או מספר אירועים?

9. התובעת סברה כי יש לראות במסכת המתוארת בכתב האישום כ"אירוע" אחד לשם קביעת מתחם העונש ההולם.

במסגרת ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), קבע בית המשפט העליון כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת יחשבו לאירוע אחד.

ראה בהקשר זה גם ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015).

סבורני כי יישום נכון של עמדת בית המשפט העליון מצדיק מסקנה כי מדובר בשלושה עשר אירועים נפרדים לצורך קביעת מתחמי הענישה.

אמנם, קיים דמיון בין המעשים השונים (והערכים המוגנים שנפגעו), וניתן לומר כי במידה מסוימת קיימת אף סמיכות זמנים, אלא שיש לזכור כי בין המקרה הראשון לאחרון חלפו כשלושה חודשים, כך שאין מדובר בביצוע עבירות ב"רצף עברייני אחד", וחשוב מכך - מדובר במתלוננות שונות, אשר השפעת האירוע על נפשו שונה (וראה לעניין זה חלק מתצהירי נפגעות העבירה). ראית כל אחד מהאישומים כאירוע נפרד, תאפשר קביעת מתחם ממוקד יותר אשר ייתן ביטוי קונקרטי לכל אחד מהנתונים הרלוונטיים לאותו אישום, לרבות אלה הקשורים למתלוננות.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. מתחם העונש ההולם צריך ליתן ביטוי לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מהמעשה העברייני, ובמקרה דנן, פגעו מעשיו החמורים של הנאשם בערכים של שלמות הגוף, צנעת הפרט, הצורך להעניק לכל אזרח תחושת ביטחון אישי וכבוד האדם. בכל עבירה של מעשה מגונה יש מימד של השפלה וביזוי, ודומני כי במקרה דנן מדובר ברכיב משמעותי, בוודאי כאשר בחלק מהמקרים ביצע הנאשם גם עבירות של הטרדה מינית.

במסגרת ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.2008), צוינו הדברים הבאים:

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה. הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחון הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבת עבריינות המין בפועל ובפוטנציה."

באשר לעבירה של הטרדה מינית, ניתן להפנות לעמדת בית העליון בעש"מ 6713/96 מדינת ישראל נ' בן אשר, פ"ד נב(1) 650 (1998), שם נקבעו הדברים הבאים:

"הטרדה מינית היא תמיד, בכל ציבור ובכל מקום, פסולה. היא פסולה משום שהיא נכפית על-ידי אדם אחד בניגוד לרצונו של אדם אחר, בתחום המין, שהוא לפי מהותו תחום שמור, יותר מכל תחום אחר, לרצון הדדי".

11. מעבר לשוני בין חומרת העבירות בכל אחד מהאישומים, המצדיק, כשלעצמו, קביעת מתחם שונה לכל אירוע, על המתחם ליתן ביטוי גם לשורה של נתונים הקשורים לנסיבות ביצוע העבירות ובהם:

(א) מקום ביצוע המעשה - כך לדוגמא יש לראות מעשים שבוצעו במעלית כחמורים יותר ממעשים שבוצעו ברחוב, זאת נוכח תחושת הקורבן (במעלית) כי "אין לאן לברוח" ואני נכון לקבל את עמדת התביעה באשר לרגעי האימה שהיו מנת חלקן של המתלוננות באותן אירועים;

(ב) גיל הקורבן - ברור כי ככל שעסקין בקורבן צעיר בגילו, כך יש להחמיר, בהתאמה, את מתחם העונש ההולם, וראו בהקשר זה עמדת בית המשפט העליון בע"פ 8529/11 אטקישייב נ' מ.י. (24.5.2012): **"התכלית החברתית והמוסרית המרכזית הטמונה בבסיס דיני העונשין היא להגן על ערכי החברה שמופרים על ידי התנהגות המוגדרת כפלילית. שלומם של הקטינים חסרי הישע מדורג בחלקים הגבוהים של הסולם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהפגיעה בקטין והצורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים".**

(ג) מידת הנזק - בהקשר זה אציין כי אף שביחס לחלק מהאישומים לא הוצגו הצהרות נפגעות עבירה, ניתן להניח כי אירועים מהסוג המדובר הותירו חותם מסוים על קורבנות העבירה, ובוודאי באותם מקרים בהם דובר בקטינות;

(ד) סוג המגע ומשכו;

(ה) אופן של האמירות שהשמיע הנאשם (באותם מקרים בהם הורשע בעבירות של הטרדה מינית).

12. תיקון 113 מאפשר ליתן ביטוי במסגרת קביעת המתחם אף לענישה הנוגת. לאחר שבחנתי את פסקי הדין אשר הגישו הצדדים, ועיינתי בנוספים, ועוד טרם אסקור בתמצית מספר פסקי דין, ראיתי לציין כי בכל הנוגע לעבירה של מעשה מגונה בכוח, קשה להצביע על קו מגובש לעניין מידת העונש, שכן ניתן להצביע על מקרים בהם הסתפקו בתי המשפט בהשתתפות עונשים הנעים בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר, לצד מקרים בהם הושתו עונשים של שנות מאסר. עמד על כך בית המשפט המחוזי בתל אביב

בגזר הדין שניתן בתפ"ח 15719-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהם** (25.10.2012), המשקף מקרה חמור בהרבה מכל אחד מהמקרים העומדים להכרעה כעת, ושם ציין: "**הפסיקה שהציגה ב"כ המאשימה, מציגה בפנינו רף ענישה מחמיר, כפי שיפורט בהמשך, לא ניתן להתעלם מפערים גדולים שקיימים בענישה כאשר מדובר בעבירה של מעשה מגונה בכוח**".

מתוך כלל פסקי הדין שהגישו הצדדים, ואלה שאותרו על ידי, מצאתי כרלוונטיים את המפורטים להלן:

רע"פ 1429/13 **מוסרי נ' מדינת ישראל** (25.7.2013), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 (שהייתה חברה של בתו) וזאת לאחר שעיסה את כפות רגליה של הקטינה, ליטף את בטנה ובהמשך גם הכניס את ידו מתחת לתחתוניה וליטף את אבר מינה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור ההגנה והעמיד את העונש על 6 חודשי מאסר (במקום 9 חודשים שהוטלו בבית משפט השלום). בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

רע"פ 4749/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.7.2013), שם דובר בנאשם, מורה לנהיגה, אשר הורשע בשלוש עבירות של הטרדה מינית ומעשה מגונה בכוח, וזאת לאחר שהטריד מינית אחת מתלמידותיו, בכך שהציע לה להשתתף בשיעורי נהיגה ללא תשלום, בתמורה לקיום יחסי מין ואף ביצע בה מעשה מגונה. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו והעמיד את העונש על 9 חודשי מאסר ואילו בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ע"פ 5316/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.8.2012), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע מעשים מגונים בקטינה. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של הנאשם מ-7 חודשי מאסר בפועל ל-6 חודשי עבודות שירות בשל ההליך הטיפולי המוצלח שעבר הנאשם. במקרה זה, הנאשם שימש כשמרטף לילדים ובהם ילדה בת חמש. כשצפו יחד בסרט, הנאשם הכניס את ידיו של הקטינה מתחת לבגדיה ותחתוניה ונגע באיבר מינה, ולאחר מכן, אף חיבק את הקטינה.

בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 2338-09-12 **קריסי נ' מדינת ישראל** (15.1.2013), נדחה ערעור נאשם, אשר הורשע בביצוע מעשה מגונה בקטינה, ונדון למאסר בפועל למשך 10 חודשים. במקרה זה, הנאשם אחז פעמיים בשדה של הקטינה, שהייתה שכנתו.

ע"פ 8529/11 **אטקשייב נ' מדינת ישראל** שהוזכר לעיל, משקף מקרה בו פגש הנאשם את המתלוננת (קטינה בת 16) עת הלכה לבית חברתה, הטריד אותה בשאלות שונות, המתין לה כשעה וחצי עד שיצאה מבית חברתה, הלך אחריה ואמר לה שברצונו ללוות אותה לדירה, אולם היא סירבה דרשה שיניח לה ואף איימה כי תזמין משטרה. בשלב זה, ובעוד הקטינה החלה לעלות במדרגות הבניין, תפס אותה הנאשם בידיו, גרר אותה בכוח במורד המדרגות ומישש את ישבנה ואיבר מינה מעל לבגדיה. הקטינה צעקה לאמה ולבעלה לעזרה. הנאשם סתם את פיה בידו ודחף אותה לעבר קיר מקלט הבניין. שם, הכניס את ידו מתחת למכנסיה ותחתוניה, מישש את ישבנה, ליטף את מותניה, נגע בחוזקה באיבר מינה ובחזה מעל לבגדיה, תפס את שיערה ונישק את צווארה. עם שמיעת דלת נפתחת, עזב הנאשם את הקטינה וזו נפלה על הקרקע. הוא בעט בבטנה בחוזקה ואמר לה "כלבה, אני עוד אחזור". בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם (אשר ניהל את משפטו עד תום) עונש של 20 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 5382/04 מרגוליס נ' מדינת ישראל (4.6.2006), המשקף הרשעה בעשרה אירועים של מעשים מגונים דומים בנסיבותיהן לענייננו. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 6 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 4265-02-09 נתנוב נ' מדינת ישראל (19.3.2009), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע מעשה מגונה בקטין בן 9, ונדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הנאשם הכניס קטין בן 9 למחסן של מכולת, אחז בידו בחוזקה, ריתקו למקומו, ובעודו מחזיק את הקטין, נגע באיבר מינו של הקטין ובישבנו, מעל הבגדים.

13. כעת, יש להידרש לכל אחד מהאירועים ולקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לכלל הפרמטרים שפורטו לעיל.

אישום ראשון: מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר לבין 26 חודשי מאסר; **אישום שני:** מתחם הנע בין 7 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר; **אישום שלישי:** מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר לבין 20 חודשי מאסר; **אישום רביעי:** מתחם הנע בין 5 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר (לציון כי באישום זה, חרף טיב המעשים, יוחסה לנאשם רק עבירה של הטרדה מינית ולא עבירה של מעשה מגונה); **אישום חמישי:** מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר לבין 26 חודשי מאסר; **אישום שישי:** מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר לבין 26 חודשי מאסר; **אישום שביעי:** מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר לבין 26 חודשי מאסר; **אישום שמיני:** מתחם הנע בין 14 חודשי מאסר לבין 28 חודשי מאסר; **אישום תשיעי:** מתחם הנע בין 7 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר; **אישום עשירי:** מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 22 חודשי מאסר; **אישום אחד עשר:** מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 22 חודשי מאסר; **אישום שנים עשר:** מתחם הנע ממאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר; **אישום שלושה עשר:** מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר לבין 20 חודשי מאסר.

בקשת ההגנה לאפשר לנאשם להתחיל בהליך שיקומי עוד טרם גזירת הדין

14. הן לפי תסקיר שירות המבחן והן לפי חוות הדעת הקרמינולוגית (ועדותה של גב' קייזר), ברור כי הנאשם זקוק לטיפול ויכול להיתרם ממנו. השאלה שהציב הסניגור לפתחי היא סוג ההליך הטיפולי ובעיקר - המקום בו יתבצע, אלא שבהקשר זה, אינני סבור כי יש להעמיד את הציבור בסכנה ולאפשר לנאשם לעבור הליך טיפולי במסגרת חלופת מעצר ודומי כי בנסיבות העניין יש לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שב"ס. עמדה זו מתיישבת עם עמדת שירות המבחן בתסקיר הראשון, שם תוארה רמת הסיכון הגבוהה שעמדה ביסוד ההמלצה להטלת עונש מאסר אשר יאפשר את שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

הנתונים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים

15. ואלה הנתונים אותם מצאתי כמשפיעים על קביעת ההעונש המתאים:

(א) הודאת הנאשם - אין חולק כי מדובר במי שהודה בחקירתו, ובהמשך - באופן מלא בבית המשפט עוד טרם החל שלב ההוכחות. הודאת הנאשם צריכה לעמוד לזכותו משלושה היבטים: הראשון - ההודאה משקפת הפנמה ולקיחת אחריות, וניתן לראותה כצעד ראשון בהליך השיקום; השני - ההודאה הובילה לחסכון בעדות המתלוננות, וכפי שניתן להניח גם לאור הצהרות המתלוננות, המפגש עם הנאשם בבית המשפט היה מעצים את החשש והפחד שהוא ממילא מנת חלקן מאז האירועים. משקלה של הודאה בשיקולי הענישה הוא לעולם משמעותי, אולם במקרים בהם מיוחסות לנאשם עבירות מין, יש ליתן להודאה משקל מוגבר עוד יותר; השלישי - חסכון בזמן ציבורי (בית המשפט; פרקליטות; סניגוריה ציבורית; שב"ס).

(ב) היעדר עבר פלילי - אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, ויש לזקוף נתון זה לזכותו באופן שיוביל להקלה מסויימת בעונש.

(ג) מאסר ראשון - הפסיקה ראתה ברכיב "המאסר הראשון" ככזה המצדיק התחשבות מסויימת בעונש וכך יש לנהוג אף בענייננו. אציין כי הסניגור התייחס בטיעונו לקשיים המלווים את הנאשם במהלך תקופת מעצרו, וברור כי הדברים רלוונטיים.

(ד) נסיבות אישיות - עיון בתסקירי שירות המבחן מלמד על נסיבות חיים מורכבות, אלימות שחוה הנאשם בילדותו, גמגום שהחל מאז, והיעדר מעטפת משפחתית תומכת. אציין כי לאורך כל הדיונים שהתקיימו בהליך, לא הגיעו בני משפחתו של הנאשם כדי לתמוך בו או לחזקו, ונראה כי אותו טיעון בדבר בדידותו של הנאשם אינו תלוש מהמציאות. סבורני כי יש בנסיבות חיים אלה כדי להצדיק מתן הקלה בעונש. שקלתי בהקשר זה את הנתונים העולים מחוות הדעת הקרמינולוגית, שאף בהם יש כדי להצדיק התחשבות מסויימת.

(ה) פרק הזמן בו בוצעו המעשים - יש ליתן את הדעת לעובדה כי חלק מהמעשים בוצעו באותו יום ממש או בימים סמוכים, כך שניתן לראות באותה תקופה בת שלושה חודשים כתקופה משברית בחייו של הנאשם.

סיכום

16. לאחר שבחנתי את הנתונים השונים, ראיתי להטיל על הנאשם עונש כולל באופן המתיישב עם הוראות סעיף 40 לחוק העונשין. בדרך זו, ניתן יהיה ליתן ביטוי ברור גם למכלול הנתונים העומדים לזכותו של הנאשם ויש בהם כדי להוביל להקלה מסויימת בעונש. יחד עם זאת, חשוב להדגיש כי בקביעת עונש

כולל בקשר למספר אירועים, על בית המשפט להביא בחשבון, את מספר העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן.

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 5 שנות מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו - 9.4.15

(ב) 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו, אחת העבירות בהן הורשע מסוג פשע.

(ג) 4 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו, אחת העבירות בהן הורשע מסוג עוון.

(ג) פיצוי לכל אחת מקורבנות העבירה (למעט באישום 12) בסך 5,000 ש"ח לֹא אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.9.17. פיצוי לקורבן העבירה באישום 12 בסך 1,000 לֹא. התביעה תודיע לקורבנות העבירה בדבר זכאותן לפיצוי.

(ד) ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, 29 יוני 2016, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט